

have anvendt Cavalleriet paa den af den ærede Minister anførte Maade, kan jeg godt forstaae. Cavalleriet er overhovedet ofte blevet misbrugt. Napoleon den Første, som i sin Hylfes Bælte var ifærd med at misbruge Alt, har ogsaa misbrugt sit Cavalleri, naar han saaledes, hvad der var Tilfældet i 1812, lod det angribe Skanser baade i Gorgen og bagfra. Hvad den ærede Minister yttrede om Patronhylstret, skal jeg være aldeles enig med ham i. Patronhylstre af Papir ere meget let ubfatte for Obelæggelse og for Jugtighed, og det er derfor utvivlsomt, at Patronhylstre af Kobber ville være at foretrække. Kun er der den Omstændighed ved dem, at de ere noget vanskeliggere at erstatte, idet Soldaten ikke i en snever Bending selv kan lave Patronen; men dette er jo ogsaa Tilfældet med Fængsletterne. Jeg skal imidlertid tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Hylstre af Papir, som jeg i den senere Tid har haft Leilighed til at see anvendte ved Jagtgeværet; jeg vil ikke afgjøre, om de ere at foretrække, men jeg har dog ikke villet undlade at nævne dem.

Jeg er saaledes af den Formening, at det vil være nødvendigt, om ikke for Andet, saa for at Mandskabet ikke skal troe, at det, i Henseende til Bevæbning, staaer under dem, de muligen kunne komme til at staae overfor, og for at det ikke allerede iforveien skal fatte den Tanke, at det er slettere bevæbnet og derfor ikke kan Andet end trække det kortere Straa, at bevæbne vort Infanteri med Bagladevaaben, naagtet jeg ikke anerkjender de store, overveieude Fordele derved, saaledes som disse ere blevne fremstillede af forskjellige ærede Talere, og navnlig i Motiverne til Lovudkastet. Hvad derimod Cavalleriets Bevæbning med langtrækkende Skjts angaaer, vil jeg vanskelig kunne stemme for, at der ogsaa gives dette Vaaben langtrækkende Skjts, idet jeg er af den Formening, at det Cavalleri, som giver sig af med at fyre, hører op med at være Cavalleri; det svækker sig selv, idet det under Chocet stoler paa, at det har Rugler i Løbet. Det Samme gælder her som tidligere med Hensyn til Infanteriet, naar man sagde, at det, naar det gik paa med Bajonetten, ikke burde have ladet Gevær; Cavalloeristen skal

kun virke med sin Sabel eller Landse, eller hvilket andet blankt Vaaben han har i Haanden.

Krigsministeren: Denne første Behandling af det Lovudkast, som jeg har forelagt det høie Thing, har bevæget sig i mange forskjellige Retninger, og vistnok fremkaldt mange værdifulde Udtalelser, af hvilke nogle have været til Fordeel for den Anstuelse, jeg har fremsat, og andre ere gaaede i en modsat Retning. Jeg kan kun glæde mig over, at dette Spørgsmaals Vigtighed er saa almindeligt anerkjendt, og at der er saa megen Interesse og tillige saa megen Sagkundskab tilstede i denne Forsamling. Jeg troer imidlertid dog ikke derfor at burde ved denne Leilighed følge alle de ærede Talere i Behandlingen af de forskjellige Spørgsmaal, som under denne Behandling ere blevne bragte paa Bane. Altsaa, naar jeg indskrænker mig til Besvarelsen af nogle enkelte Punkter, da er det ikke, fordi jeg miskjender Værdien og Betydningen af de stedsfundne Udtalelser, men fordi jeg troer at burde overlade det til andre Sagkyndige at behandle de Spørgsmaal, som efter min Mening ligge fjernt fra det her foreliggende Lovudkast. Jeg skal dog allerede her strax tillade mig at bemærke, at naar det mere end een Gang er blevet bemærket her, at jeg skulde have udtalt, at man ligesaa godt kunde bruge Kolben som Løbet, naar man befandt sig lige overfor en Fjende, der var bevæbnet med et saa langt bedre Skydevaaben end det, man selv har, da erindrer jeg ikke at have brugt den Plitring. Er jeg kommen til at bruge den, er det steet aldeles af en Feiltagelse. Det er aldeles imod alle militaire Sbeer at bruge Kolben af et Skydevaaben, og jeg skal derfor reservere, at, hvis det Udtryk er undsluppet mig, tager jeg det tilbage. Jeg troer ikke, at jeg har brugt det; men jeg troer derimod, at en anden Taler har brugt det. Der er her blevet lagt megen Vægt paa, at man burde gaae gradviis over til en ny Bevæbning; der er fra en anden Side bleven indvendt mod en gradviis Obergang, at den førte til en forskjellighed i Bevæbningen. Det er jo, som de ærede Medlemmer ville see, to aldeles modsatrettede Anstuelser. Naar man vil gaae grad-